Burgemeester en wethouders Gemeente Meierijstad
Stadhuisplein 1
5461 KN Veghel

Kopie:
Gemeenteraad Meierijstad, via griffie
H. Breman, gemeente Meierijstad
F. Bajrami, Horchner advocaten

Sint-Oedenrode 7 juni 2022

Geacht college, geachte heer Breman,

Betreft: Van Kaathoven, zaaksnummer 1948196813

We verwijzen naar de brief van Bezorgde Omwonenden Liempdseweg 40 van 21 maart 2022. We mochten daarop nog geen antwoord ontvangen. Enerzijds teleurstellend, anderzijds enigszins begrijpelijk gezien recente ontwikkelingen op dit dossier.

We gaan hieronder nader in op diverse ontwikkelingen, maar de meest essentiële is wel het ook bij u bekende bericht dat Van Kaathoven (hierna VK) aan haar relaties stuurde, waarin ze het z.s.m. beëindigen van de onderneming aankondigt. Ons standpunt is dat dit feit het einde betekent van de procedure tot legalisatie van de activiteiten van VK op Liempdseweg 40 of in ieder geval betekent het dat het nooit meer tot daadwerkelijke legalisatie kan leiden, zo dit al ooit het geval was.

Wij hebben via de ODBN begrepen dat op 16 juni een zitting gepland is bij de rechtbank inzake het door VK aangetekende beroep tegen het handhavingsbesluit inclusief dwangsommen van ODBN, welk ook na ingediend bezwaar bij de Commissie Rechtsbescherming overeind bleef. Daarnaast staat bij uw gemeente op 20 juni een eerste ontmoeting met VK gepland sinds hun besluit de onderneming z.s.m. te staken.

Ons inziens zou het een goede zaak zijn als zowel uw gemeente als ODBN nu tijdig kennisneemt van onze huidige kijk op de zaak en (daarmee) een aantal belangrijke feiten.

Hieronder zullen we niet inhoudelijk ingaan op de (thans nog) lopende procedure MER/wijziging bestemmingsplan. Wij hebben - meer dan 40 maanden na de notitie Reikwijdte en Detailniveau (NRD 31-10-2018) en het Advies van de Commissiemer - nog geen finale MER-rapportage gezien, noch menen we dat er een finaal concept bestemmingsplanwijziging bestaat. Wij zouden normaliter formeel weer aan zet zijn bij eventuele terinzagelegging, middels door ons in te dienen zienswijzen (in aanvulling op die al meer dan 3 jaren geleden werden gedaan).

Het gaat ons nu concreet om het volgende.

Zoals u weet achten wij het al sinds december 2018, toen we voor het eerst vernamen van een eventuele legalisatie-aanvraag, voor onmogelijk dat op deze locatie deze activiteiten ooit kunnen worden gelegaliseerd. Dat was al vrijwel ondenkbaar in 2012/2014 toen Sint-Oedenrode medewerking aan de procedure toezegde. Dat is nominaal 10 jaren geleden, maar gezien de maatschappelijke ontwikkelingen en de ontwikkelingen op het gebied van klimaat, natuur, milieu, water en bodem sindsdien bijkans een eeuwigheid.

De enige “rechtvaardiging” voor het toenmalige besluit bestuur moet wel geweest zijn de door de gemeente gewenste sluiting van de vestiging aan de Huisakkerweg. Nogmaals, wij vinden het

verbazingwekkend dat de gemeente deze specifieke locatie Liempdseweg 40 accepteerde als alternatief, maar dat was nu eenmaal al in 2008 aangekocht door VK en kennelijk woog het toenmalig bestuur dat zoals ze deed. Het lijkt ons dat anno 2022 geen enkel bestuur dit nu zo zou afwegen. We weten ook van de betrokken ambtenaar dat Meierijstad na de fusie met verbazing van dit dossier heeft kennis genomen en getwijfeld heeft over voortzetting toegezegde medewerking. De fusie-gemeente Meierijstad lijkt haar praktische medewerking aan de procedure te hebben gegeven louter op basis van de oude toezegging. Ons inziens had Meierijstad er beter aan gedaan om anno 2017 VK al te overtuigen van de onhaalbaarheid. Maar dat werd toen kennelijk niet opportuun geacht en is nu niet ons hoofdpunt. Ons hoofdpunt is dat door het besluit tot staking van de onderneming de hele basis weg valt onder zowel de procedure, als de in 2012/2014 aan VK gedane toezeggingen c.q. met haar gemaakte afspraken. Immers, er is binnenkort geen actieve onderneming meer, niet aan de Huisakkerweg; niet aan de Liempdseweg 40 en nergens anders.

De aankondiging van VK de activiteiten te beëindigen was weliswaar ongedateerd maar ontvingen wij omstreeks eind april.
Ze was op een aantal onderdelen nogal vaag, het daadwerkelijke eind van de onderneming wordt verwacht omstreeks de bouwvak-vakantie 2022. Maar aan de mogelijke twijfel over de aard van het besluit kwam een einde middels door de advocaat van VK ingebrachte documentatie in het kader van beroep tegen handhavingsbesluit. Hieruit blijkt ondubbelzinnig dat VK de onderneming z.s.m. staakt. Zie citaat hieronder.

Kortom: wij nemen aan dat de gemeente in haar contact met VK hetzelfde standpunt in neemt: het dossier kan gesloten en de procedure kan gestaakt worden.

Dat kan wellicht al op strikt formele gronden: de aanvragende onderneming houdt (feitelijk) op te bestaan en dus daarmee de procedure.
Het kan op basis van het wegvallen van de onderliggende reden voor de toezeggingen/afspraak uit 2012/2014, zijnde de beoogde sluiting Huisakkerweg. Immers, een gestaakte onderneming kan niet verhuizen en kan geen activiteiten meer ondernemen, op geen enkele locatie.
Het kan ook op basis van een meer procedureel argument: er is nog heel veel werk te doen voordat een legalisatie zou kunnen plaatsvinden (MER rapport en procedures inclusief zienswijzen), bestemmingsplanwijziging, (milieu)vergunningen etc.) en wie gaat dat doen namens een gestaakte onderneming/initiatiefnemer? Ook de 2012/2014 afspraken geven duidelijk aan dat er voorwaarden gesteld gaan worden en de gemeenteraad het laatste woord heeft.
En ten slotte een praktisch/politiek argument: als er al ooit een meerderheid van de gemeenteraad akkoord zou gaan met legalisatie (dus bestemmingsplanwijziging zware industriële activiteiten in buitengebied direct grenzend aan beschermde natuur) dan toch niet meer voor een gestaakte ondernemer, waarmee de afspraak van 2012/2014 is komen te vervallen. Laat staan voor een derde die de (illegale) activiteiten over wenst te nemen.

Het bovenstaande zou voor een ieder evident moeten zijn menen wij, maar de advocaat van VK heeft, in zijn al eerder aangetoonde stellige voornemen werkelijk alles uit de kast te halen ten faveure van zijn client, recent gekozen voor een opmerkelijke stap.

Deze stap is gezet afgelopen week in het kader van de handhavingsprocedure. Wij vinden het essentieel dat de gemeente (tijdig) hiervan op de hoogte is en het belang in ziet.

Zonder met u de hele handhavingsprocedure tot nu toe door te lopen, komt het in het kort hier op neer.

ODBN heeft op eigen gezag naar aanleiding van de diverse handhavingsverzoekers aan VK handhaving met dwangsommen opgelegd. Bezwaar daartegen bij de Commissie Rechtsbescherming

werd -op enkele kleine uitzonderingen na- geheel verworpen. Thans is VK in beroep bij de rechtbank. Vanaf de start is de hoeksteen van hun bezwaar/beroep: zicht op legalisatie. U herkent die term en het is u bekend hoe wij er over denken: er is geen enkel zicht op legalisatie. Inmiddels is ook duidelijk dat ODBN en zeer recent de commissie Rechtsbescherming onze mening daarover deelt: er is geen sprake van zicht op legalisatie. Ook niet na uw recente "principebesluit" van 11-01-2022, gedaan ruim voor de aankondiging staking VK.

Het zal u niets verbazen dat wij van mening zijn dat het -wat ons betreft al nimmer bestaande- zicht op legalisatie volledig non-existent is geworden en zal blijven nu VK de illegale activiteiten waarvoor ze legalisatie verzoekt, staakt.

Maar wat schetst onze verbazing: de advocaat maakt in zijn documentatie aan de rechtbank niet alleen gewag van de staking, maar ook van een mogelijke "overname-kandidaat". En, nu komt het, hij betoogt dat daardoor het door ODBN vasthouden van -deels inmiddels vervallen- dwangsommen het faillissement van VK gaat betekenen en daarmee de overname onmogelijk maakt.

Citaat" Tot slot merk ik op dat cliënte als gevolg van de aanhoudende discussie met de gemeente over de handhavingsmaatregelen en het onvoldoende vlotten van de procedure tot wijziging van het bestemmingsplan, in zwaar weer is komen te verkeren. Cliënte heeft daartoe reeds aan haar relaties bericht dat de bedrijfsactiviteiten worden beëindigd. Een kopie van die brief is bijgevoegd ().
Het versturen van de brief heeft ertoe geleid dat derden zich hebben gemeld voor een overname van het bedrijf. De kansen daarop zijn echter nagenoeg nihil indien het bestreden besluit niet wordt geschorst. Zoals ik hiervoor al heb aangegeven, is het voor cliënte immers nagenoeg onmogelijk om tijdig uitvoering te geven aan de lasten, hetgeen zou leiden tot het verbeuren van dwangsommen. Gelet op de huidige financiële positie van cliënte lijkt in dat geval een faillissement onvermijdelijk te zijn, terwijl bij de gevraagde schorsing van het bestreden besluit er een redelijke kans is dat de bedrijfsactiviteiten na een overname kunnen worden voortgezet".

Dit is op meerdere onderdelen een wel zeer bijzonder staaltje economisch met de waarheid omgaan! Niet de eerste keer overigens: voor de Commissie Rechtsbescherming werd medio februari bijvoorbeeld al eens betoogd -kennelijk met het oogmerk weer eens zicht op legalisatie aan te tonen- dat de gemeente en VK 100% het eens waren over een definitieve versie bestemmingsplan-wijziging. Naar ons weten was dat toen niet het geval en zelfs tot op heden niet.

Allereerst het tijdsverloop, wij volgen het dossier al bijna 43 maanden. Ondanks het feit dat we maar zeer mondjesmaat informatie verkregen, kunnen we indien nodig een tijdslijn reconstrueren waaruit blijkt dat het leeuwendeel van de "vertraging" te danken is aan VK zelf. Het is voorwaar geen makkelijke opgave om op die locatie ooit deze activiteiten te kunnen laten legaliseren, maar de initiatiefnemer is hoofdverantwoordelijk voor die voortgang samen met haar adviseur. Diverse keren heeft de gemeente bij navraag laten weten (langdurig) in afwachting te zijn van initiatiefnemer.

Ten tweede wordt gesuggereerd dat het ODBN besluit- dwangsommen ten gevolge- een overname in de weg zou staan. We zien niet in wat een overnemende partij te maken heeft met die financiële gevolgen voor VK. En het zal eens tijd worden dat actief wordt omgegaan met opgelegde verplichtingen om zodoende een einde te maken aan meer dan 10 jaren illegale activiteiten.

Ten derde wordt er rechtstreeks verband gelegd (zwaar weer, faillissement) tussen de lengte van de procedure, handhaving etc. Maar dit is het geval: VK heeft meer dan 10 jaren, waarvan wij inschatten ongeveer 5 jaren zeer actief- illegaal kunnen ondernemen, met alle overlast van dien en in een tak van sport waar concurrenten zich wel aan de steeds strengere (milieu)regels (dienen te) houden. Wij

menen dat VK financieel heeft kunnen profiteren van het jarenlang gedogen/achterwege blijven van handhaving. Ze hoeft immers al jaren niet de investeringen te doen die concurrenten moeten maken en handelt op een (goedkope) locatie waar zonder bestemmingsplanwijziging en nieuwe vergunningen feitelijk vrijwel niets anders mag dan kleinschalig grondverzet. Als VK dan al niet kan overleven, hoe dan wel als ze wel aan (kostbare) milieu, water en bodem regels, naast gebruikmaking van de best beschikbare technieken, zou moeten voldoen? Nu de gemeente, ODBN en belanghebbenden impliciet beticht worden van het veroorzaken van een faillissement en - tevens- een overname zouden frustreren, kunnen wij niet anders concluderen dan dat dit een tamelijk opzichtige manier van effectenbejag is richting de rechter.
Overigens kunnen we ons vrijwel niets bij een overname voorstellen, gezien de fase van het dossier, handhavingsbesluiten, breed verzet en (juist) gezien de aankondiging bedrijfsbeëindiging. De overnemer zal naar wij aannemen de legalisatie (quod non) als ontbindende voorwaarde stellen en daarmee is de overname de facto kansloos.

Ten slotte: beweerd wordt dat een schorsing van het besluit “er een redelijke kans is dat de bedrijfsactiviteiten na een overname kunnen worden voortgezet”. Hier overtreft de advocaat zichzelf. Allereerst is VK al veel langer op de hoogte van het besluit en volhardt ze maar in weigeren geheel uit voeren (ook na bezwaar en met dreiging dwangsommen). Ook is er ons inziens geen causaal verband tussen al dan niet schorsen besluit en een overname. De overnemer heeft niets met de handhaving en dwangsommen van doen.
Daarnaast zal een overnemer hoogstwaarschijnlijk alleen interesse hebben als legalisatie zou plaatsvinden. Maar, zoals we hierboven beschreven, legalisatie daar was al nooit zicht op en dat is totaal uit zicht geraakt middels het staken van de onderneming door de initiatiefnemer. Een mogelijke overnemer die alle feiten van dit dossier kent zal inzien dat legalisatie hoegenaamd onmogelijk is en dan doet al of niet schorsen besluit totaal niet ter zake.
Gezien de manier waarop VK’s adviseurs omgaan met de feiten zal de mogelijke overnemer geen reëel beeld van de situatie hebben.

Wij vertrouwen er op dat u in uw bespreking met VK en daarop en daaruit volgende beslissingen bovenstaande zult betrekken.

Onze advocaat F. Bajrami, zal mevrouw Mr. S. Hendriksen van de ODBN een afschrift sturen.
Vanwege het feit dat we regelmatig de gemeenteraad op de hoogte houden en wij dit een essentiële- zelfs bepalende- ontwikkeling op dit dossier vinden, sturen we middels de griffie deze ook een afschrift.

Met vriendelijke groet,

Bezorgde Omwonenden Liempdseweg 40
Brabantse Milieufederatie
Brabants Landschap